

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1795/2019
15.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Јасминке Станојевић и Весне Поповић чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Милосављевић, адвокат из ..., против тужене Република Србија - Министарство пољопривреде и заштите животне средине, чији је заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради повраћаја права својине, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6725/2018 од 10.01.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6725/2018 од 10.01.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6725/2018 од 10.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 439/2016 од 15.08.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се утврди њихово право својине на реалном делу кат. парцеле број .., воћњак 3. класе, површине 1.27,20 ха, КО ... од по 5703/12420, у односу на тужену Републику Србију, Министарство пољопривреде и заштите животне средине, на основу трампе са правним претходником тужене, и да се обавезе тужена да предметну парцелу преда у државину тужиоцима. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженој солидарно исплате износ од 6.000,00 динара, на име накнаде трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 6725/2018 од 10.01.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је тужбеном захтеву којим је тражено утврђење права својине на предметној парцели. О основаности тужбеног захтева судови су одлучили уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Имајући ово у виду, као и да тужиоци у ревизији не указују на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда, а да одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, из чега произлази да у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.09.2016. године. Вредност побијаног дела предмета спора је 10.000,00 динара. Првостепена пресуда је донета 15.08.2018. године, а другостепена пресуда је донета 10.01.2019. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору који се не односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази граничну вредност за дозвољеност ревизије, динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужилаца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**